

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3014

гр. София, 30.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав, в закрито заседание на 30.01.2025 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **8939** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Адм. дело № 8939/2023 г. е образувано по искова молба, вх. № 33183/18.09.2023 г. от Р. И. Д. – ЕГН: [ЕГН], с посочено местонахождение в Затвора-С., и статус – лишен от свобода, с която е претендирал „лично и персонално“ от Р. Д. – „режимен директор“ обезщетяване на неимуществени вреди, в размер на 6 000 лв. (шест хиляди лева). С Решение № 8080/10.06.2024 г., оставено в сила с Решение № 24394/21.11.2024 г. на тричленен състав на АССГ, по адм. дело № 9006/2024 г. исковата молба е отхвърлена, като неоснователна и недоказана. С определение от 12.12.2023 г. в съдебното производство по адм. дело № 8939/2023 г. Съдът е назначил определения от председателя на Софийска адвокатска колегия адвокат К. С. Б. за служебен защитник на ищеца.

Постъпила е на 13.12.2024 г. (след влизане в сила на съдебното решение) молба-искане, изх. № СФ-13071/2024, от 13.12.2024 г., от председателя на Националното бюро за правна помощ, към която е приложено Решение № СФ-13071-33624/2024, от 13.12.2024 г., според което е определено, на адвокат К. С. Б. да бъде изплатено възнаграждение, в размер на 360 лева, за предоставената на Р. И. Д. правна помощ. Искането, мотивирано с цитиране основанията на основание чл. 189 НПК, чл. 81, вр. чл. 78, ал. 7 ГПК, вр. чл. 27а от Закона за правната помощ е Съдът да присъди в полза на Бюрото разноските за възнаграждението на адвоката.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, предвид гореизложеното приема, че искането, обективизирано в писмо, изх. № СФ-13071/2024, от 13.12.2024 г. от председателя на Националното бюро за правна помощ е неоснователно и не следва да бъде уважено.

Според чл. 27а ЗПП лицата, на които е предоставена правна помощ възстановяват на НБПП направените разноски, само в определени със закон случаи.

Разпоредбите на НПК и в частност тази на чл. 189, посочена като правно основание в искането от председателя на НБПП не намират субсидиарно приложение в съдебните

административни производства. Съгласно нормата на чл. 78, ал. 7 ГПК, в редакцията след изменението ѝ (ДВ, бр. 102/2022 г.): „Когато делото е решено в полза на лице, на което е предоставена правна помощ, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ, съразмерно с уважената или отхвърлената част от иска. Когато делото не е решено в негова полза, лицето, на което е предоставена правна помощ по чл. 23, ал. 2 от Закона за правната помощ дължи разноски, съразмерно с уважената или отхвърлената част от иска, с изключение на разноските за предоставената му правна помощ“. В случая (каза се по – горе) с влязло в законна сила съдебно решение е отхвърлена исковата молба, вх. № 33183/18.09.2023 г. от Р. И. Д. – ЕГН: [ЕГН] - лишен от свобода, с оглед на което е на лице хипотезата (изключението) по чл. 78, ал. 7, изр. второ ГПК и ищецът не дължи да заплати разноските за предоставената му правна помощ, който следва да останат в тежест на бюджета на НБПП.

Водим от горните мотиви Административен съд София – град, 14^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба - искане, изх. № СФ-13071/2024, от 13.12.2024 г., от председателя на Националното бюро за правна помощ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в 7-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: